

Ενάντια στους φασίστες και τις ρατσιστικές κορώνες του σήμερα

 ημερώματα της 18ης Σεπτεμβρίου 2013, στο Κερατσίνι, ο αντιφασίστας Παύλος Φύσσας ορθώνει το ανάστημά του απέναντι στους φασίστες και το πληρώνει με την ίδια του τη ζωή. Εκείνο το βράδυ, τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής, της τοπικής οργάνωσης Νίκαιας, με επικεφαλής τον πυρηνάρχη Γιώργο Πατέλη, βγαίνει ξανά στο δρόμο. Μπροστά τους βρήκαν τον αντιφασίστα Παύλο Φύσσα, ο οποίος μετά από λεκτική διαμάχη, δολοφονείται από τους φασίστες με πρωτοπαλικάρο το Γιώργο Ρουπακιά. Ο Φύσσας όχι μόνο δεν έσκυψε το κεφάλι, αλλά παρέμεινε μέχρι το τέλος εκεί, υπερασπιζόμενος τις ιδέες του. Άλλωστε η αντιφασιστική δράση του hip-hop καλλιτέχνη στην περιοχή, ήταν και η αιτία να μπει στο στόχαστρο της Χρυσής Αυγής.

Το βάθεμα της καπιταλιστικής κρίσης και οι αντιστάσεις από μεριάς της εργατικής τάξης, έκαναν την εναλλακτική της χρυσής αυγής, ως επίδοξο διαχειριστή του κράτους, ελκυστική για μερίδα του κεφαλαίου, συγκροτώντας εργοδοτικό σωματείο στο Πέραμα. Σε αυτό το πλαίσιο, οι φασίστες προσπαθώντας να ανταποκριθούν σε αυτό τον ρόλο, συγκροτούν ρατσιστικές επιτροπές κατοίκων και εξαπολύουν σωρεία δολοφονικών επιθέσεων σε μετανάστες και εργάτες προσπαθώντας να εξασφαλίσουν μεροκάματα της ξεφτίλας, και να καταστείλουν οποιονδήποτε αγώνα ανατίμησης της εργατικής τάξης, για λογαριασμό του κεφαλαίου.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα της δράσης τους, η επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες στην ιχθυόσκαλα του Περάματος τον Ιούνιο του 2012 καθώς και στους αφισοκολλητές του ΠΑΜΕ το Σεπτέμβρη του 2013, επίσης στο Πέραμα. Έχουν προηγηθεί η δημιουργία ρατσιστικής επιτροπής κατοίκων στον Άγιο Παντελεήμονα, τα δεκάδες πογκρόμ και επιθέσεις εναντίον μεταναστών και κομματιών του ευρύτερου ανταγωνιστικού κινήματος, όπως και η δολοφονία του Σαχτζάτ Λουγκμάν τον Φλεβάρη του 2013 στα Πετράλωνα.

Η δολοφονία Φύσσα πυροδότησε μια σειρά εξελίξεων με επίκεντρο τόσο το αντιφασιστικό κίνημα όσο και την ίδια τη Χρυσή Αυγή, αφού τότε ξεκινά το ενδοοικογενειακό ξεκαθάρισμα μεταξύ κράτους της δεξιάς και νεοναζί επίσημα, και επισφραγίζεται από τις θεαματικού τύπου συλλήψεις μεγάλων στελεχών της.

Τα γεγονότα μετά τις συλλήψεις και μέχρι τη διεξαγωγή της δίκης είναι λίγο-πολύ γνωστά. Η βάση της χρυσής αυγής ημιδυσαλύεται, η ηγεσία δίνει εντολή ώστε η προηγούμενη δράση τους να ανασταλεί προσωρινά μέχρι την έκβαση της δίκης ή τουλάχιστον οι όποιες κινήσεις τους να μη φέρουν την υπογραφή τους.

Η δίκη ξενικά 1μση χρόνο μετά τις συλλήψεις, με συνεχείς αναβολές και διακοπές, τον Απρίλιο του 2015. Με την έναρξη της δίκης, ηγεσία και βάση φαίνονται αρκετά μετρημένες ως προς τις κινήσεις τους, κάτι το οποίο αλλάζει με την πάροδο του χρόνου τόσο εντός των αιθουσών του δικαστηρίου –με τις συνεχείς απειλές, επιθέσεις και ειρωνείες εναντίων θυμάτων και μαρτύρων-, όσο κι έξω από αυτές. Όλη αυτή η κωλυσιεργία ευνόησε τη χρυσή αυγή, αφήνοντάς της το περιθώριο ανασυγκρότησής της βάσης της, κάτι το οποίο βλέπουμε να επιχειρείται να γίνει το καλοκαίρι του 2015 μετά τις μεγάλες αφίξεις προσφύγων και μεταναστών.

Από το καλοκαίρι του 2015, λοιπόν και μετά, η χρυσή αυγή προσπαθεί να ξαναβγεί στο προσκήνιο πατώντας πάνω στη ρατσιστική διαχείριση μεταναστών και προσφύγων από πλευράς του κράτους και συμπληρώνοντάς την. Συγκροτεί ρατσιστικές επιτροπές κατοίκων σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας ή συμμετέχει και νουθετεί τις ήδη υπάρχουσες, τρομοκρατεί και επιτίθεται σε πρόσφυγες και μετανάστες κάνοντας τη διαχείριση του κράτους να φαντάζει φιλομεταναστευτική. Στην πραγματικότητα όμως, η αντιμεταναστευτική πολιτική της αριστεροακροδεξιάς διαχείρισης του κράτους είναι αυτή που ρίχνει λάδι στη φασιστική μηχανή. Η αντιμετώπιση των μεταναστών και των προσφύγων ως εχθρούς/εισβολείς από μεριάς της κυβέρνησης, είναι αυτή που διαψεύδει όσους πίστευαν ότι με τον ΣΥΡΙΖΑ, ή με οποιονδήποτε επίδοξο διαχειριστή του αστικού κράτους θα ξεμπερδέψουμε με το φασισμό. Η πολιτική των κλειστών συνόρων, οι δολοφονίες (είτε στο αιγαίο ή στα χερσαία σύνορα), ο εγκλεισμός προσφύγων και μεταναστών σε απομονωμένα στρατόπεδα με άθλιες συνθήκες διαβίωσης και ο εγκλωβισμός τους σε μια παράνομη ή μη ημιπαράνομη κατάσταση είναι αυτή που φέρνει ξανά τους φασίστες στο προσκήνιο-σε πιο ήπια κλίμακα βέβαια απ' ό,τι στο παρελθόν. Μπορεί σύσσωμο το κράτος και οι τοπικές αρχές, σύσσωμη η αστική τάξη να συμφωνούν στη ρατσιστική διαχείριση

των μεταναστών κάνοντας του φασίστες να φαίνονται αχρείαστοι. Δεν σταμάτησαν όμως ποτέ να είναι η εφεδρεία του καπιταλισμού, είναι ακόμα μια υπαρκτή εναλλακτική, ακόμη κι αν δεν έχουν τη δράση του παρελθόντος.

Γι αυτό ο αντιφασιστικός αγώνας σήμερα είναι επίκαιρος όσο ποτέ. Το αντιφασιστικό κίνημα είναι εκείνο που θα τσακίσει κάθε λογής ρατσιστικά και φασιστικά μορφώματα. Ταξικό μας καθήκον να διατηρούμε ζωντανή την αντιφασιστική μνήμη και να παίρνουμε διδάγματα από αυτήν στο σήμερα. Θα υπερασπιστούμε μέχρι τέλους τα ταξικά μας αδέρφια, τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, θα περιφρουρήσουμε τους ταξικούς και κοινωνικούς μας αγώνες από τις επιθέσεις κράτους και φασιστών, θα συνεχίσουμε να παλεύουμε ενάντια στον φασισμό, τον ρατσισμό και τον σεξισμό. Θα συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για τον τέλος της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, για το χτίσιμο μιας άλλης κοινωνίας.

Διατηρούμε τον αντιφασιστικό αγώνα ζωντανό

Διαδήλωση

Σάββατο

17 Σεπτέμβρη

18.00

Περιφέρεια

NO PASARAN

αντιφασιστική συνέλευση | nopasaran@espiv.net